

En celebrar la festa més important per a un cristià, o una comunitat, com és la Resurrecció del Senyor, se'm desperta l'exigència, com a tot seguidor seu, de compartir la felicitat d'aquest esdeveniment que sent l'Església i la necessitat de comunicar-ho als quatre punts cardinals perquè tothom conegui i senti les conseqüències de les paraules i els gestos de Jesucrist. Els cristians ho vivim amb una profunda alegria, omplint de sentit tot allò que pensem, fem i desitgem per al nostre món.

L'Església celebra aquesta festa d'una manera singular cada any i amb característiques pròpies impulsades per cada generació. Recull les adherències i les iniciatives que la cosmovisió cristiana ha anat acumulant al llarg dels segles. Als centres de culte es participa litúrgicament en els misteris de la Redempció, però al carrer, a les famílies i a la societat es respira un ambient de celebració festiva constant. Àpats, música, trobades, segones residències, viatges... són un conjunt d'elements que adornen i fan revivre la novetat d'aquest temps, encara que les motivacions religioses queden una mica difuminades o ocultes.

Com a bisbe de Lleida, em sento en el deure de recordar la centralitat de la Pasqua per a aquells que la celebren i la viuen amb autèntica densitat cristiana. Al mateix temps, desitjo a tots els qui conviuen amb nosaltres una immensa felicitat en el seu entorn familiar i professional. Aquí teniu unes línies, escrites per altres, per a la reflexió, i una imatge pasqual per a la vostra contemplació.

«Per a mi continua havent-hi quelcom gairebé increïble en la idea d'un jove pagès de Galilea que imagina poder portar sobre les seves espatlles la càrrega del món sencer (...) i que no només ho imagina, sinó que ho aconsegueix, de manera que en el moment present tots els que entren en contacte amb la seva personalitat, encara que potser no s'inclinin davant el seu altar ni s'agenollin davant el seu sacerdot, senten, tanmateix, d'alguna manera, que la lletjor dels seus pecats desapareix i la bellesa del seu dolor se'ls revela.» (Oscar Wilde, *De Profundis*)

«Per fructificar, la llavor necessita la mà que la llanci ben lluny. El vaixell requereix que algú, enamorat del viatge, sigui capaç d'ajudar-lo a abandonar la il·lusòria quietud del port. La pàgina necessita que alguna persona s'arrisqui a explicar una història. Tant en les coses més petites com en les més grans trobem la mateixa exhortació a l'esperança.» (José Tolentino Mendonça, *La mística de l'instant*)

«Senyor, Tu ets la Vida, la meua Vida, la Vida veritable.
Davant la por a la pèrdua, Tu la meua abundància,
Davant la inseguretat del que és desconegut, Tu la meua certesa absoluta.
Davant el dolor i la impotència, Tu la força que em sosté.
Davant la foscor i el no saber, Tu la llum que il·lumina les meues opcions.
Davant la paràlisi de la meua covardia, Tu l'impuls de cada intent.
Davant allò que sembla no tenir sortida, Tu el meu horitzó infinit.
Sí, Senyor, jo crec que Tu ets el Crist.
La Resurrecció i la Vida,
La meua Vida, la Vida veritable.»
(Gloria Díaz Lleonart, Càritas, Quaresma i Pasqua 2025)

Malgrat els perills immensos en forma d'enfrontaments, guerres o maltractaments que ens afecten en diversos àmbits socials, desitjo que la Pasqua de Resurrecció sigui un moment feliç per a tothom.

+Salvador Giménez, bisbe de Lleida.

Al celebrar la fiesta más importante para un cristiano, o una comunidad, como es la Resurrección del Señor me suscita la exigencia, como a todo seguidor suyo, de compartir la felicidad de este acontecimiento que siente la Iglesia y la necesidad de comunicarlo a los cuatro puntos cardinales con el fin de que todos conozcan y sientan las consecuencias de las palabras y los gestos de Jesucristo. Los cristianos lo vivimos con profunda alegría llenando de sentido cuanto pensamos, hacemos y deseamos para nuestro mundo.

La Iglesia celebra esta fiesta de un modo singular cada año y con características propias promovidas por cada generación. Recoge las adherencias y las iniciativas que la cosmovisión cristiana ha ido acumulando a lo largo de los siglos. En los centros de culto se participa litúrgicamente de los misterios de la Redención pero en la calle, en las familias y en la sociedad se respira un ambiente de constante celebración festiva. Comidas, música, reuniones, segundas residencias, viajes... son un conjunto de elementos que adornan y hacen revivir la novedad de este tiempo aunque las motivaciones religiosas quedan un tanto difuminadas u ocultas.

Como obispo de Lleida me siento en el deber de recordar la centralidad de la Pascua para quienes la celebráis y vivís con auténtica densidad cristiana. Al mismo tiempo desear a todos los que conviven con nosotros una inmensa felicidad en su entorno familiar y profesional. Aquí tenéis unas líneas, escritas por otros, para La reflexión y una imagen pascual para vuestra contemplación.

“Para mí sigue habiendo algo casi increíble en la idea de un joven campesino de Galilea que imagina poder llevar sobre sus hombros la carga del mundo entero (...) y que no sólo lo imagina, sino que lo logra, de suerte que en el momento presente todos los que entran en contacto con su personalidad, aunque quizá no se inclinen ante su altar ni se arrodillen ante su sacerdote, empero sienten de algún modo que la fealdad de sus pecados desaparece y la belleza de su dolor se les revela.” (Oscar Wilde, *De Profundis*)

“Para fructificar, la semilla necesita la mano que la arroje bien lejos. El barco requiere que alguien, enamorado del viaje, sea capaz de ayudarlo a abandonar la ilusoria quietud del puerto. La página necesita que alguna persona se arriesgue a contar una historia. Tanto en las cosas más pequeñas como en las más grandes encontramos la misma exhortación a la esperanza”. (José Tolentino Mendonça, *La mística del instante*)

“Señor, Tú eres la Vida, mi Vida, la Vida verdadera.
Ante el miedo a la pérdida, Tú mi abundancia,
Ante la inseguridad de lo desconocido, Tú mi certeza absoluta.
Ante el dolor y la impotencia, Tú la fuerza que me sostiene.
Ante la oscuridad y el no saber, Tú la luz que ilumina mis opciones.
Ante la parálisis de mi cobardía, Tú el impulso de cada intento.
Ante lo que parece que no tiene salida, Tú mi horizonte infinito.
Sí, Señor, yo creo que Tú eres el Cristo.
La Resurrección y la vida,
Mi Vida, la verdadera Vida.
(Gloria Díaz Lleonart, *Cáritas, Cuaresma y Pascua 2025*)

A pesar de los peligros inmensos en forma de enfrentamientos, guerras o malos tratos que nos afectan en diversos ámbitos sociales, deseo que la Pascua de Resurrección sea un momento feliz para todos.

+Salvador Giménez, obispo de Lleida.